

“ਮਿੱਠੇਬੱਚੇ - ਅਵਿਨਾਸ਼ੀਗਿਆਨਰਤਨਤੁਹਾਨੂੰਰਾਵ(ਰਾਜਾ) ਬਣਾਉਂਦੇਹਨ, ਇਹਬੇਹੱਦਦਾਸਕੂਲਹੈ, ਤੁਸੀਂਪੜਨਾਅਤੇਪੜਾਉਣਾਹੈ, ਗਿਆਨਰਤਨਾਂਨਾਲਝੋਲੀਭਰਨੀਹੈ”

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ? ਉੱਚ ਪੱਦ ਦੇ ਲਈ ਕਿਹੜੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਜਿਹੜੇ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਕੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਪੱਦ ਦੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸੀਰਵਾਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਧਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਖੁਸ਼ਮਿਜਾਜ਼ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਮ ਕੱਢਦੇ ਹਨ।

ਓਮਸ਼ਾਂਤੀ। ਤੁਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਅੱਗੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਝਾਉਣਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਰਾਈਟ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅਪਵਿੱਤਰ ਕੋਈ ਵਾਪਿਸ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਵੀ ਇਸ ਵੇਲੇ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੀ ਪਤਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਚਾਨਕ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਆ ਗਿਆ। ਹੁਣ ਨਵੀਆਂ-ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਵਾਪਿਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪੱਦ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਰਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਇਥੇ ਰਾਵ ਅਤੇ ਰੰਕ, ਓਵੇ ਉੱਥੇ ਵੀ ਰਾਵ ਅਤੇ ਰੰਕ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਖੁੱਦ ਹੀ ਪਤਿਤ ਸੀ ਇਸ ਲਈ ਤਾਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਜੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਕਿਵੇਂ - ਇਹ ਵੀ ਸੀੜੀ (ਪੇੜੀ) ਤੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਦੈਵੀ ਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਕੂਲ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਰਜਿਸਟਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਗੁੱਡ, ਬੈਂਟਰ, ਬੈਸਟ ਦਾ। ਜਿਹੜੇ ਸਰਵਿਸੇਬਲ ਬੱਚੇ ਹਨ ਉਹ ਬੜੇ ਮਿੱਠੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਵਧੀਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਰਜਿਸਟਰ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਉਛਲਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਪੜਾਈ ਤੇ, ਯੋਗ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣਾਂ ਤੇ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਸੂਦਰ ਵਰਨ ਦੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਰਨ ਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹਾਂ- ਇਹ ਵੀ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹੇ। ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਕੁੱਲ ਦੇ ਬਣਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਕਿਸਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੁੱਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਇਹ ਡਾਇਨੇਸਟੀ(ਰਾਜਵੰਸ਼) ਨਹੀਂ ਹੈ। ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਕੁੱਲ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਮਝੋਗੇ ਫਿਰ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਆਪਣੇ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਪਨ ਵੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਧੰਧੇ ਤੋਂ ਫ਼ਾਰਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ-ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧੰਧੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਗੱਲ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਵੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬੈਸ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਰਾਇਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਵੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਬਸ ਇਹ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਦਤ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਲਗਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੱਟ। ਹੈ ਬੜਾ ਸੌਖਾ।

ਗੀਤਾ ਦੇ ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੇ ਅੱਖਰ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ:। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਗੀਤਾ ਐਪੀਸੋਡ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਆਦਿ ਹਨ ਉਹ ਸਾਰੇ ਇਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਦੇਹ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਇਥੇ ਇਹ ਸਿੱਖਿਆ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੈ ਹੈ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਵੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ ਆਦਿ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਕਾਇਮ ਰਹੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨਹੀਂ। ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਿੱਤ ਪਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਹੂਬਹੂ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਂਗ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਚੱਕਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਸੋਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਸੀ ਉਹ ਫਿਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੁੰਡਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਮਛੰਦਰ ਦਾ ਖੇਡ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੇਖੀਆਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਵੈਕੁੰਠ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਦੇਖਦੇ ਹੋ। ਓਥੋਂ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਲੈ ਕੇ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ

ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੇ ਬਗੈਰ ਬੇਅਰਾਮੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਅਰਾਮੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਬਸ ਜਾਵਾਂ ਬੱਚੇ ਬੜੇ ਦੁੱਖੀ ਹਨ, ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਬਸ ਜਾਵਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਿਆਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਬਸ ਜਾਵਾਂ। ਨਾਟਕ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਵਤਰਨ। ਪਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਅਵਤਰਨ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਖ਼ਤਮ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਪਾਵਨ ਬਣੇ ਤਾਂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਹੋਵੇ। ਰਾਮ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਜੇ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿਣਾ ਸ਼ੇਭਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਰਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖੁੱਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਖੁੱਦ ਹੀ ਸੁਖਧਾਮ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਂਗਾ। ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਜਾਕੇ ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਇਆ। ਸਾਗਰ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਬੜੇ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬੱਚਾ ਸਮਝ ਕੇ ਦਿਲ ਬਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਬੜਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਮੇਰਾ ਪਾਰਟ ਪੂਰਾ। ਅੱਧਾ ਕਲਪ ਕੋਈ ਪਾਰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਰਟ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਸੌਖਾ ਹੈ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਓਗੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਦ ਵੀ ਉੱਚਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਬੈਠ ਸੁਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਜੇਲ ਬਰਡ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਨਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾਰਤ ਕਰਕੇ ਜੇਲ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਵੀ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਗਰਭ ਵਿੱਚ ਅੰਜਾਮ ਕਰਕੇ ਉੱਥੇ ਦੀ ਉੱਥੇ ਰਹੀ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਪਾਪ ਨਾਂ ਕਰੇ। ਆਤਮਾ ਸੰਸਕਾਰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕੋਈ ਛੋਟੇਪਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪੰਡਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੰਗੇ ਮਾੜੇ ਸੰਸਕਾਰ ਆਤਮਾ ਹੀ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਹੀ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਭੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਫਿਰ ਪਦ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਥੋੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਮਾਲਾ ਹੈ ਨਾ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਿੱਛੇ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਅਵਸਥਾ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਦ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਰਹਿਮਦਿਲ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਹੀ ਇਵੇਂ ਦਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਜਿੰਨੀ ਪੜਾਈ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨੀ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਈਏ, ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਫਰਕ ਫਿਰ ਪਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵੇਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ। ਕਿਥੇ ਰਾਵ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਰੰਕ! ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਰਾਵ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਰੰਕ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸਕੂਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਟ, ਸੈਕੰਡ, ਥਰਡ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਉਤਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸ਼ੇਭਨੀਕ ਬੜਾ ਹੈ। ਝਾਂਜ ਵਜਾਉਂਦੇ ਸਤੁਤੀ ਕਰਦੇ, ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਭਜਨ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਸ਼ੇ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਦਾ ਆਪਣਾ-ਆਪਣਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਕੋਈ ਡਿੱਗਦਾ, ਕੋਈ ਚੜ੍ਹਦਾ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਚੰਗੀ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਘੱਟ। ਤਦਬੀਰ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਇਕਰਸ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੜਾਈ ਵੀ ਇਕਰਸ ਹੈ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਹਨ ਮਾਸਟਰਜ਼। ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਆਦਮੀ ਕਰੇ ਫੁਰਸਤ, ਬੇਲੇ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪੜਾਈਏ...? ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੱਥ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਤੇ ਵੀ ਅਸਰ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵੀ ਕਹਿਣ ਕਿ ਇਹ ਗਿਆਨ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸਿਰਫ ਚੰਗਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਦੀ ਪਾਵਰ ਚੰਗੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਤਲਵਾਰ ਵਿੱਚ ਯੋਗ ਦਾ ਜੌਹਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖੁਸ਼ਮਿਜਾਜ਼ ਅਤੇ ਯੋਗੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਾਮ ਕੱਢਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਬਣਨੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਧਾਰਨਾ ਤਾਂ ਬੜੀ ਸੋਖੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਿਆਰ ਰਹੇਗਾ। ਕਸ਼ਿਸ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੂਈ ਸਾਫ਼ ਹੈ ਤਾਂ ਚੁੰਬਕ ਵੱਲ ਖਿੱਚਦੀ ਹੈ। ਕੱਟ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਖਿਚੇਗੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਕੱਟ ਨਿਕਲੇਗੀ।

ਗਾਇਨ ਹੈ - ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਡੀ... ਇਸ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਗੁਰੂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ...ਉਹ ਸਗਾਈ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਗੁਰੂ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਗਾਈ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨਾਂ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਨਾਲ। ਤਾਂ ਯਾਦ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਲਾਲ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਗਾਈ ਪੱਕੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਕ ਦੋ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਲਾਲੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਗਾਈ ਦਾ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਲੇਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਕਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋਗੇ ਉਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਜੂਰਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ

ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਅਸੀਰਵਾਦ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੈਸੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਕੋਲ ਧਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕੀਤਾ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਦਾ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਕੋਈ ਧਨਵਾਨ ਧਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸੀਰਵਾਦ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਪਦ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਕੋਲ ਦਾਸ ਦਾਸੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਕੋਲੋਂ ਬੜਾ ਧਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾ ਵੀ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਗਰੀਬ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿੰਮਤ ਕਿੱਥੇ! ਇਸ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਫੱਟ ਨਾਲ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੱਥ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਵੇਂ... (ਦੇਣ ਵਾਲਾ) ਬਾਬਾ ਨੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਛੁਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਰਾਚੀ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਰਹੇ ਸੀ। ਵੱਡੇ-ਵੱਡੇ ਮਕਾਨ, ਮੋਟਰਾਂ, ਬੱਸ ਆਦਿ ਸਭ ਕੁਝ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮ ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਕਿੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਭਗਵਾਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ! ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਥਾਹ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਲੈਣ ਦਾ ਦਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਲਉ। ਉਹ ਲੋਕ ਸੰਕਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇ। ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰ - ਭਰਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਫਿਰ ਵੀ ਦਾਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੇਣਗੇ ਕੀ?

ਤੁਸੀਂ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਲੜਦੇ ਹੋ। ਨਾਪਾਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਚੰਦਰਵੰਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਇਹ ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਉੱਠਦੇ-ਬੈਠਦੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਫਿਰ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ। ਯੋਗ ਹੈ ਮੁੱਖ। ਯੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਨੇਲੇਜ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੈਸੇ ਆਦਿ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਸਭ ਨਾਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਿਹੜੇ ਸੈਂਸੀਬਲ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਈ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪਦ ਪਾਉਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ-ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

***ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ*:-**

1. ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਅਤੇ ਦੈਵੀਗੁਣ ਦਾ ਰਜਿਸਟਰ ਠੀਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ-ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ - ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।
2. ਸਭ ਦਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਅਸੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਕੇ ਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

***ਵਰਦਾਨ:-** ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨੀ ਤੁ ਆਤਮਾ ਭਵ:
ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਜੇ ਤੱਕ ਪੰਜ ਹੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਮੈਜੋਰਿਟੀ ਦੇ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਗੁਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹਰ ਇਕ ਆਪਣੀ ਮੂਲ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਅਤੇ ਮੂਲ ਸੰਸਕਾਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰ ਦੇਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਪਿਆਰ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਸਨੇਹੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਤੁ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਵਰ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

***ਸਲੋਗਨ:-** ਸਵਮਾਨ ਦੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਮਾਨ(ਇੱਜ਼ਤ) ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਣਨੀਆ ਆਤਮਾ ਬਣੋ।
